

Гідно і гарно

Я знаю Ганну Василівну Сербіну кілька десятків років. Вона народилася у сім'ї селян 13 лютого 1929 року у селі Бокійма тодішнього Дубнівського повіту на території Західної України, окупованої Польщею. Батьки її — Василь Петрович Пуца, підпільник, за революційну діяльність на початку 1938 року був заарештований польською дефензивою і засуджений на 8 років.

Після приєднання Західної України до Радянської України батьки працювали у колгоспі села Бокійма. Коли почалася війна з Німеччиною, евакуювалися на схід, у Казахстан. Там вся сім'я з 1942 по 1944 роки працювала на заводах та в артілях. Ганна Василівна часто згадує ті важкі холодні й голодні часи. Згадуючи, розповідає дітям і онукам, як у сорокаградусний мороз у Федорівській артілі разом зі своїми сестрами хударлявими дитячими руками валяли валянки для бійців фронту. Робота ця була дуже важка, оскільки весь час треба було працювати з гарячою водою і парою, а руки після валяння були як мочалка. В кінці дня, виснажені, падали з ніг.

Згодом прийшла радісна звістка — звільнили Рівне, Здолбунів та інші містечка нашого краю. Сім'я повернулася додому. З того часу, з 1944 року, і починаються роки наполегливого навчання і

праці Ганни Василівни — Демидівська середня школа, Острозьке педучилище, Рівненський учительський інститут, Рівненський педінститут. Між навчанням працювала у школах Гоцанського, Острозького районів, міста Рівного, де проявила себе як здібний педагог та вихователь. Це високоосвічена та інтелігентна людина. Вона глибоко знає вітчизняну історію, літерату-

ру, вивчала рідний край та його історію, понад усе любить свою Батьківщину. І любов ця не випадкова. У березні 1962 року вона займає посаду наукового працівника Рівненського обласного державного архіву. З того часу Ганна Василівна Сербіна відпрацювала у цій відповідальній установі понад 22 роки — спочатку старшим науковим співробітником, а згодом, понад 15 років, директором обласного архіву. Саме з цим, великим, професійним, знаючим і люблячим свою справу колективом, пов'язана її успішна наукова і довідкова робота як архівіста.

Щоб не бути голослівним, наведу рядки зі статті заступника директора обласного архіву Галини Плахотнюк «Видатні архівісти Рівненщини», опублікованій у книзі «Скарбниця історичної пам'яті Рівненщини» (видавництво «Волинські обереги», 2004, с. 166): «Ганна Василівна Сербіна є укладачем характеристик фондів до путівника «Рівненський обласний державний архів» (видавництво «Наукова думка», Київ, 1970); автор нарисів з історії окремих населених пунктів Рівненщини до енциклопедичного видання «Історія міст і сіл Української РСР. Рівненська область», упорядник збірника документів і матеріалів «Рівненщина в роки Великої Вітчизняної війни 1941-1945 років» та інших видань. Окрім того, вона є автором понад 20 наукових статей, опублікованих в місцевій пресі та журналі «Архіви України».

Очолюючи колектив, вона проявила себе умілим керівником і організатором. Багато зусиль доклала до організації технічно-

го обладнання книгозховищ, упорядкування стелажів, обладнання бібліотеки та читального залу. Під її керівництвом було здійснено повне карткування усіх наявних в архівосховищах документів, їх категоризація, створено систему каталогів тощо.

Ганна Василівна активно і творчо спілкувалась з журналістами і населенням Рівного, консультаційно допомагала науковцям в питаннях історії, культури і літератури рідного краю. Сама виступала зі статтями у газетах «Червоний прапор» та «Зміна». Гарні творчі стосунки склалися у неї з такими журналістами і письменниками, як Григорій Дем'янчук, Лаврентій Кравцов, Іван Пащук.

У 1978 році за багаторічну велику організаторську і наукову роботу була нагороджена Почесною грамотою Президії Верховної ради УРСР.

Ганна Василівна — чудова людина, любляча мама і бабуся: виховала двох гідних дітей — Тетяну і Сергія; має двох гарних онучок — Анну і Ольгу. Вершиною її гордості і любові є правнуки Данилко і Михайлик, за якими майбутнє України.

На останок, хочеться навести слова з поетичного привітання чоловіка Ганни Василівни, журналіста і поета Георгія Павловича Сербіна: «Всі роки йшла в праці нелегко, непросто Проте йшла і гарно, і гідно усі дев'яносто!».

Вітаємо Ганну Василівну Сербіну з дев'яносторіччям і зичимо їй добра і здоров'я!

Микола ЧЕБЕРЯК